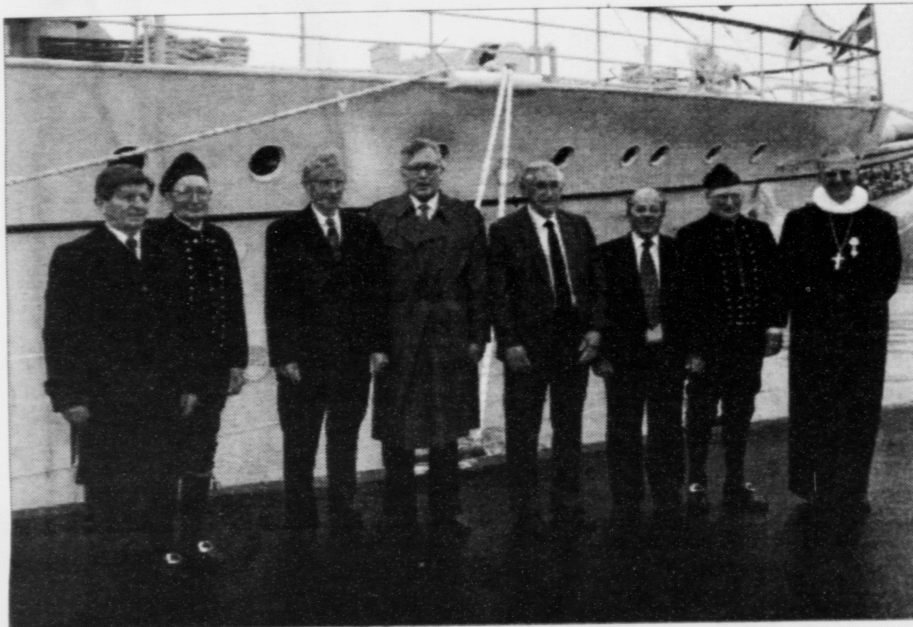

Medalju frá Drotningini:

Ein æra at fáa slíka viðurkenning

Tá Drotningarvitjanir eru, fáa vanliga nøkur fólk riddarakrossar og medaljur fyri trúgva tænastu. Hesaferð vórðu níggju riddarakrossar og medaljur latin

Hesir vórðu heiðraðir umborð á Dannebrog hósdagin

EDVARD JOENSEN

Ein »Belønningsmedalja«, fimm »Fortjenstmedaljur«, tveir riddarakrossar og ein riddarakrossur av fyrsta stigi.

Tað var tað, Drotningin hevði við sær í viðförinum hesaferð.

Mangan eru tað fólk, sum hava havt eitthvørt álitisstarv í bygdini, tey búgva í, sum fáa slíkan heiður at fáa medalju frá Drotningini.

Talan er ofta um menn, sum hava havt eitthvørt kirkjuligt starv.

Vit vita um deknar, klokkarar og organistar, sum hava starvast upp til eini 50 ár í kirkjuni í heimbygdini.

Slíkum fólki plagar Drotningin at lata eina medalju, tá soleiðis ber á.

Tað er rættiliga vanligt, at hetta eru fólk av smáplássum.

Og soleiðis var eisini hesaferð. Av Kirkju, úr Oyndarfirði og úr Dali, vóru nakrir av hesum monnum, sum hósdagin vitjaðu umborð á Dannebrog.

Ein teirra, sum fekk medalju hósdagin, var Demmus Nolsøe í Klæmintsstovu í Dali.

Hann hevur verið klokari í Dals kirkju, síðan kirkjan varð bygd fyri 40 árum

síðani.

Demmus í Klæmintsstovu segði, tá hann kom í land aftur av Dannebrog, at hann var ógvuliga glaður fyri at hava fingið slíka

viðurkenning fyri tað arbeiðið, hann hevur gjørt í kirkjuni í Dali.

»Sum hjá øllum øðrum er hetta sjálvboðið arbeiði, og eg haldi ikki, at nakar hevur

ætla sær nakra løn fyri tað«, segði Demmus Nolsøe.

Men hann daldi ikki fyri, at hann kendi tað sum eina rættiliga stóra æru at fáa slíka viðurkenning.

Demmus Nolsøe segði, at Drotningin var ógvuliga frýntlig at tosa við. Og hon tosaði føroyskt, segði hann, og legði afturat:

»Og rættiliga gott føroyskt eisini.«

Demmus í Klæmintsstovu og klokkan í Dals Kirkju hava kallað dalbingar til gudstænastu í 40 ár (Mynd: J.K.V.)

Hesar heiðraði Drotningin

Riddarakross:

Lars Larsen, Stjóri Tórshavn

Árni Olsen Dam, Skipari Tórshavn

Riddarakross á fyrsta stigi:

Hans Jacob Djóni Debes Joensen, Biskupur Tórshavn

»Fortjenstmedalje«:

Poul Eivind Martin Petersen, Oyndarfirði

Ole Jacobsen, Kirkju

Petur Gunleif Hentze, Skopun

Mads Kristoffer Poulsen, Skopun

Demmus Nolsøe, Dali

»Belønningsmedalje«:

John Erling við Neyst, Hvalba

Prinsurin strævnar dag

nevndarformaðurin, Edfríð Joensen tók ímóti og vísti runt, áðrenn hon bjóðaði prinsinum pinnamat við rækjum, jákupsskel, og øðrum góðum uppí.

Av Oyri gekk leiðin til alibrúkið, Vestlaks, har prinsurin eisini varð vístur runt og fekk okkurt at vita um føroyska alivinnu.

Av Vestlaks varð farið til Eiðis, har hann gekk ígjøgnum bygðina og var inni á bygðarsavnum.

A hotellinum varð borðreitt við als kyns góðum, við nógvu føroyskum uppí, m.a. trurum fiski, turriari grind, spiki, lunda.

Á Eiði fekk prinsurin ein upptrekkjara úr íbinviði við onkrum silvuri feldum inn í, umframt bókina „Otte-mandfarerens sønner“, sum Jørgen Olsen, sáli, hevur skrivað.

Seinnapartin varð farið víðari við Silju til Gjár aftur við Silju.

Sigt var heilt inni undir Búgvamun áðrenn lagt varð at í Gjónni.

Við Gjógj varð vitjað á minnisvarðanum.

Frá Gjógj gongur leiðin út á strendur, haðani farið verður til Havnar.

Í dag stevnir prinsurin suðureftir, hann skal til Dimunar og til Suðurooyar.

Men alt hetta frætta vit meiri um í blaðnum týsdagin, tá ið vit hava drúga frásøgn ið teksti og myndum frá prinsarferðini í Føroyum.

Hóskvøldið fór kongaskipið, Dannebrog av Havnini, vestur til Sørvágs, haðani Margretha, drotning, og Heindrikkur, prinsur fóru til Grønlands við flogfari í gjáramorgunin.

Men Føroyaferðin hjá Fríðrikki, krúnprinsi, heldur fram, og hann fer ikki aftur landinum fyrrenn í morgin.

Í allan gjár var krúnprinsurin norðanfryi.

Sigt varð við „Silju“, hjá Palla Lamhauge í Vestmanna.

Fyrsti steðgurin var á rækjuvirkinum á Oyri, har í